

Lid, den Gang Lovforslaget om Retningen af den sydhjdske Overbane blev forelagt, og dels til den Omstændighed, at det i Folkethinget i sin Tid nedsatte Udvalg foreslog Banen til Ribe, og at Forslaget uden Tvivl kun faldt paa Grund af Modstanden fra Regjeringens Side. I det Haab, at denne Bane nu ikke vil møde nogen Hindring i dette Thing, og at der saaledes ikke vil blive nogen Anledning for mig til oftere at tage Ordet for den, turde jeg maasse tilføie en mindre Bemærkning, som strengt taget ikke hører hjemme ved Sagens 1ste Behandling, men snarere ved dens 3die. Jeg ønsker med et Par Ord at slutte mig til den Forsikling, der er fremkommen fra Udvalget i det andet Thing angaaende Retningen af den eventuelle Bane til Ribe, forsaavidt denne Retning er bestemmende for Beliggenheden af Banegaarden ved Ribe. Udvalget opfordrede den høitærede Minister til at tage Spørgsmaalet om Retningen af det sydhjdske Stykke af Banen under nøiere Overveielse, idet man gik ud på, at det vilde være helbsigt i flere Retninger, om Banen kom til at udmunde Vest for Byen, i Stedet for som paatænt af Regjeringen østfor. Jeg tror, at Ribe Kommune, som varmt maa paastaa sig og paastømme den høitærede Ministers Virksomhed for at komme den til Hjælp — en Virksomhed, der har vist sig baade i forrige Samling og i denne — foretrækker den førstnævnte Retning. Det er imidlertid et Spørgsmaal, der endnu ikke foreligger til Afgjørelse, thi efter at den høitærede Minister har erklæret, at Liniet Vest om Byen ikke er ham tilstrækkeligt bekendt, kan der selvselgelig ikke være Tale om at fremkomme med et Forslag om, at den vestlige Retning maa blive fastslaaet i Loven. Jeg tillader mig derfor kun at slutte mig til Hensiklingen fra Folkethingets Udvalg, idet jeg i det Mindste for Tiden tror, at den af Udvalget udpegede Linie vil være den heldigste og være den, som navnlig Kommunen maa fortrække.

Formanden: Den 4de Landstingsmand for 1ste Kreds har Ordet.

Melchior: Jeg frsælber Ordet.

Formanden: Den 4de Landstingsmand for 7de Kreds har Ordet.

Østgaard: I Anledning af det foreliggende Lovforslag skal jeg bringe den høitærede Indenrigsminister min og, som jeg tror, den Gns særdeles Tak, hvor jeg hører hjemme. Derhos er jeg overbevist om, at naar Broen over Limfjorden bliver anlagt, og der tillige bliver etableret en Dampstøvsforbindelse imellem Frederikshavn og Østehørg, vil der fra vore nordlige Broderlande blive tilført vore Baner en Trafik, der er saaa stor, at neppe nogen Sidebane vilde kunde tilføre

Govedbanen en saa rentabel Trafik, som kunde maale sig dermed. Jeg skal her under denne Behandling benytte Leiligheden til at udtale et Ønske, nemlig det, at den almindelige Færdselsbro, som ogsaa er paatænt, maatte kunne blive bygget samtidig med Fernbanebroen, idet det maa synes sandsynligt, at Skjære eller Færdselsbroen derved vil kunne bygges billigt. Smidlertid foreligger der jo ikke noget Forslag om den saadane Færdselsbro, og derhos overser jeg heller ikke, at naar Færdselsbroen engang bliver bygget, vil det vistnok lige over for Aalborg Kommune være nødvendigt at afløse dens Udgifter til Pontonbroen. Jeg tror dog ikke, at det vilde være helbsigt at tage Pontonbroen bort, idet ellers Veien for dem, der komme Øst fra, vil blive betydelig forlænget, og den fremtidige Trafik vilde da vel for en væsentlig Del kunne afholde Vedligeholdelsesudgifterne. Hermed skal jeg slutte, idet jeg endnu kun skal udtale det Ønske, som jeg er overbevist om, ogsaa vil blive opfyldt, at den høitærede Minister vil fremme Udførelsen af Anlægget saa hurtigt, som muligt.

Bonne: Jeg har ikke den samme store Forventningen som den sidste ærede Tale om, at der vil udvikle sig en betydelig Trafik fra vore nordlige Nabolande, i fordi der kommer en fast Bro over Limfjorden, jeg antager uvertimod, at Trafikken fra Sverige snarere vil følge den Linie over Malmo og Skjebenhavn, som tidligere i Dag har været under Omtale. Desuden ere de Varer, som man kunde forudsætte at ville gaa over Østehørg — Frederikshavn, ikke særdeles betydelige, og det er tvivlsomt, om de vilde kunne bære de betydelige Frægter, der ere en Følge af, at de først skulle gaa over Søen og derefter ad Fernbanen. Smidlertid skal jeg lade dette Spørgsmaal staa hen og lade Fremtiden afgjøre, hvorledes Forholdene vilde udvikle sig. Det har ikke været min Hensigt med mine Bemærkninger at ville modsætte mig Lovforslaget, men jeg har reist mig for at omtale et andet Forhold, der vil blive en Følge af denne Lov. Jeg sigter her til den Standsning, som den faste Bro i Forbindelse med Pontonbroen vil bevirke for Skibsfarten paa Limfjorden. Efter min Mening vil det i de fleste Tilfælde være saaa godt som umuligt, at Skibene, som befare Limfjorden, kunne ved egen Hjælp passere to Broer, der ligge hinanden saa nær; det er i alt Fald en Umulighed i de Tilfælde, hvor ikke Wind og Strøm ere gunstige. Dette Punkt har jo vel været omtalt i det andet Thing, men efter min Mening ganske overfladisk, og derfor har jeg fundet Anledning til at fremdrage det her. Det Udvalg, der er nedsat i det andet Thing til at behandle dette Lovforslag, opdagede, at noget Saadant kunde indtræde, og forespurgt sig derfor hos Indenrigsministeren. Fra Ministeriet blev der henvist til en Erklæring